

ת"פ 5139/07/19 - מדינת ישראל נגד א.נ.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5139-07-19 מדינת ישראל נ' נ' (אחר/נוסף)

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ שלוחת תביעות יהודה ש"י	
נגד	
הנאשם	
א.נ.	
ע"י ב"כ עוה"ד עידן גמליאלי	

גזר דין

כתב - האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן שייתן התייחסותו, בין היתר, ביחס למאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד הנאשם.
2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והגברת ס.נ (להלן: "המתלוננת") הינם בני זוג המתגוררים ברחוב ---- ב-- -- (להלן: "הבית"). ביום 28.6.2019 בשעות הבוקר, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בעת שהו בבית, נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת על רקע סירובה לנקות את בית הוריו של הנאשם. באותן הנסיבות, צעק הנאשם על המתלוננת, הורה לה להביא לו דבר מה מהחדר וכשחלפה על פניו, היכה אותה באגרוף בגבה.
3. המתלוננת ביקשה להתקשר למשטרה אך הנאשם הפציר בה שלא תעשה כן ומיד לאחר מכן עזב הנאשם את הבית. כשעה וחצי לאחר מכן התייצב הנאשם בתחנת המשטרה ב-----.

רישום פלילי:

4. לנאשם 3 רישומים פליליים, האחרונה משנת 2019 בגין עבירת אלמ"ב. מתיק זה תלוי מאסר על תנאי להפעלה למשך 3 חודשים. בשנת 2017 הורשע הנאשם עבירה של תקיפת שוטר, וקיימת ברישום עבירה ישנה משנת 2012 שעניינה הצתה וגניבה, בגינה נדון הנאשם למאסר על תנאי וצו מבחן.

תסקיר שירות המבחן:

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, אביא מתוכם בתמצית:

6. הנאשם כבן 32 נשוי, מתגורר עם אשתו ב----- ומסייע באופן מזדמן לעבודתו של אביו בתחום ה----, מאז היותו בגיל צעיר מתקיים מקצבת נכות של המוסד לביטוח לאומי. הנאשם גדל במשפחה מתפקדת, אך הוא אובחן כסובל מתפקוד ברמה גבולית, מהפרעת התנהגות של קשיי קשב וריכוז, הפרעת תקשורת, הפרעה התפתחותית ותפקוד קוגניטיבי גבולי. צוין, כי במהלך חייו, נטה הנאשם להסתבכות חוזרות עם החוק, בשל חוסר הבנתו מצבים חברתיים, בעיקר מול גורמי סמכות, כאשר הגיב בהתפרצות. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם התקשה תחילה להבין את ההבדל בין היחסים הזוגיים לבין הטיפול של הוריו בו, כך שציפה כי אשתו תענה על צרכיו, וכאשר לא עמדה בציפיותיו, הגיב בצורה אלימה ותוקפנית כלפיה, תוך קושי להבין את הפגיעה של מעשיו בה.
7. בתסקיר מיום 12.9.2022, צוין, כי הנאשם נטל אחריות באופן מילולי על מעשיו, ומסר, כי כאשר בת זוגו לא הבינה אותו ולא סיפקה את צרכיו, הוא הגיב כלפיה בצורה תוקפנית. הנאשם שלל פגיעה פיזית בה, או כל כוונה לפגוע בה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל רמת אינטליגנציה נמוכה ויכולת ביטוי מילולית נמוכה, ולמרות קשייו המתוארים, הנאשם מבטא רצון להימנע מהסתבכות נוספת עם החוק, הפיק לקחים בהתאם ליכולתו, והפנים את הבעייתיות של מעשיו התוקפניים, ואף נתרם מתהליך טיפולי בו שולב בעבר.
8. מפגישה שנערכה עם בת זוגתו, המתלוננת בתיק, תיארה את הקשר עם הנאשם כמיטיב עבורה. המתלוננת ציינה, כי הנאשם כיבד אותה, ותמך בה רבות כאשר אביה נפטר. לדבריה, במהלך השנים היו ביניהם חילוקי דעות שגררו ויכוחים, כאשר הוריו תמכו וסייעו לשניהם. עוד הוסיפה, כי הם עברו טיפול זוגי בו הנאשם למד להתמודד עם התקפי הזעם. המתלוננת שללה חשש מפניו, ובכוונתה להמשיך בזוגיות עמו.
9. בפגישה שנערכה עם אביו, נמסר, כי לנאשם קשיים בהבנה סביבתית ומצבים חברתיים מילדותו, וכן קושי בסיפוק צרכים, עוד תיאר האב, כי הנאשם אינו מתעניין בסביבתו ואינו מודע למה שקורה, אך הוא עובד בתחום החשמל באופן מקצועי. האב הסכים כי בנו הינו נזקק לסיוע, זאת בנוסף לתחום התעסוקתי. האב הביע נכונות לשתף פעולה בגיוסו של הנאשם לקבלת סיוע נוסף.
10. להערכתם, בשל לקויותיו של הנאשם, במידה ויוטל עליו מאסר בפועל בין כותלי בית הכלא הדבר עלול לפגוע בו בצורה קשה ביותר, והוא ייחשף לסיכון ממשי עבורו מצד גורמים עבריינים, ויתקשה לשקם את חייו לאחר מכן. נוכח טעמים אלו, ממליץ שרות המבחן להאריך את המאסר המותנה, ולהטיל עליו צו מבחן פיקוחי.
11. בתסקיר מיום 31.10.2022, הוגש תסקיר משלים, במסגרתו צוין, כי הנאשם ואשתו המתלוננת נפרדו מזה כחודש והוא חזר להתגורר בבית הוריו. שירות המבחן ציין, כי לצורך התאמה לביצוע צו של"צ, נבחנת יכולת התפקוד, הרגלי עבודה, קבלת סמכות, עמידה בלוחות זמנים ונכונות לעמוד בדרישות ונכונות לבצע את השירות. להתרשמותם, לנאשם אין יכולות מינימליות לעמוד בהתחייבות זו, גם אם זו תהיה בהיקף מצומצם של שעות. הוסף, כי משמעות הצו הוסברו לנאשם ואביו, ואולם הנאשם התקשה להתחייב לעמוד בכך, והביע חשש להיכשל כפי שקרה במקומות תעסוקה קודמים. בצד זאת, הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן במסגרת צו מבחן. נוכח זאת, שב על המלצתו להסתפק בהארכת המאסר על תנאי ולהטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

12. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום, העבירה בה הורשע הנאשם, וכן הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. בהתייחס למתחם צוין, כי בנסיבות העניין, מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי למאסר שיכול

וירוצה בעבודות שירות. צוין, כי לחובת של הנאשם שלוש הרשעות קודמות כאשר חמישה ימים טרם מועד ביצוע העבירה בתיק דנן, נגזר דינו בתיק האחר, שם הוטל עליו מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים שהינו להפעלה כעת. בהתייחס לתסקיר צוין, כי עדיין קיימים מוקדי התפרצות נעדרי שליטה, וכן בעיתיות באשר לאופן בו תופס הנאשם מערכת יחסים זוגית. המאשימה ביקשה להפעיל את המאסר על תנאי, זאת לצד הטלת רכיבי ענישה נלווים.

13. ההגנה הדגישה את מורכבות המקרה, והקשיים האישיותיים הרבים עמם מתמודד הנאשם, כפי שהובאו בדוח וועדת האבחון. הסנגור ביקש לאמץ את עמדת שרות המבחן במלואה, תוך שהדגיש, כי הנאשם אינו יכול לבצע צו של"צ, מטעמים אישיותיים ולא מתוך העדר רצון, ובנסיבות האלו יש לדחות את העתירה להפעלת המאסר המותנה, אלא להורות על הארכתו, כפי שממליץ שרות המבחן.

דיון: סוגיית הארכת התנאי:

14. סעיף 55 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 קובע כדלקמן:

"משהורשע נאשם בביצוע עבירה נוספת המפעילה תנאי קיים, יצווה בית המשפט על הפעלת התנאי:

"מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

15. סעיף 56 לחוק העונשין קובע את החריג לכלל:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

16. היינו, בית משפט רשאי מטעמים שיירשמו, אם הוא סבור שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את התנאי, להסתפק בהארכתו לתקופה נוספת.

17. סבורני כי בנסיבות תיק זה לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי וזאת מהטעמים הבאים:

א. ממועד ביצוע העבירה חלפו כשלוש שנים וחצי, כאשר ממועד הטלת המאסר על תנאי בשנת 2019 חלף פרק זמן משמעותי גם כן של שלוש וחצי שנים.

ב. הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו, וניתן לקבוע כי בנסיבות העניין, ומבלי להקל ראש באירוע עצמו, רף החומרה במקרה זה הינו נמוך.

ג. בהתאם לחוות דעת פסיכולוגית וכן דוח וועדת האבחון שהוגש במסגרת ההליך בתיק דנן, הנאשם הינו גבולי בתפקודו. הנאשם מוכר כלוקה באוטיזם על ידי משרד הרווחה מתאריך 19.4.2010.

ד. כפי שעולה מתסקיר המבחן הנאשם מאובחן כסובל מתפקוד ברמה גבולית, מהפרעת התנהגות של קשיי קשב וריכוז, הפרעת תקשורת, הפרעה התפתחותית ותפקוד קוגניטיבי גבולי. לנאשם חוסר הבנה במצבים חברתיים, בעיקר מול גורמי סמכות, ולדעת גורמי המקצוע, לכך השלכה גם על האירוע שבפנינו.

ה. לדעת שרות המבחן, בשל לקויותיו אלו, במידה ויוטל על הנאשם מאסר בפועל בין כותלי בית הכלא הדבר עלול לפגוע בו בצורה קשה ביותר, והוא ייחשף לסיכון ממשי עבורו מצד גורמים עבריינים, ויתקשה לשקם את חייו לאחר מכן.

ו. מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מעלה כי על-פי רוב מוטלים על נאשמים עונשים צופי פני עתיד, ולעתים צו של"צ ו/או קנס כספי. אדגיש, העדר התאמה מצד הנאשם לביצוע צו של"צ נעוץ באישיותו ומגבלותיו, כפי שטען הסנגור בצדק, ולא משום העדר רצון מצדו לשאת בעונש זה. נתון זה, כשלעצמו, אינו מצדיק הטלת מאסר על הנאשם, אף לא בדרך של עבודת שרות נוכח הטעמים עליהם עמד שרות המבחן בתסקיר, והדומים בעיקרם לדרישות המוטלות על נאשמים המרצים עונש בדרך זו.

18. מן הטעמים שפורטו לעיל יש מקום לאמץ את עמדת שרות המבחן ולהורות על הארכתו של התנאי.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חידוש מאסר מותנה למשך 3 חודשים אשר הוטל במסגרת ת"פ 25945-10-18 (שלום ירושלים) מיום 23.6.2019 למשך שנתיים מהיום.

ב. התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

ג. צו מבחן למשך שנה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן ולוועדת האבחון.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ג, 01 דצמבר 2022, במעמד הנוכחים.